



## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

9. Quid sit tradere aliquem satanæ, aut excommunicare?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45701**

244 Cap. XXIV. Injustia meritos immittentis Dei in novo Testamento.  
autem Dominus ostenderet, utrius sententiam approbabasset, Diaconum  
horrendum in modum percussit, nec eum distinx viuere passus est.  
Adolescentula quadam, cum impudenter spueret in faciem sponsi sui,  
presente sancto Episcopo, nec veniam petere vellet, a diabolo prefocata  
exspiravit. Tantum facinus est, Praesides Ecclesiasticos contem-  
nere, ut anathemate feriri, excommunicari, atque ab ipso dæmo-  
ne torqueri mercantur contemptores.

IX.

I. Cor. 5. 1.

Nihil autem noui est, ut eiusmodi peccatores excommu-  
nicati satanæ tradantur cruciandi. Siquidem & Apostolus, cum  
ad Corinthios scripsisset, Omnia, non vago rumore, sed certa  
fama, auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter  
gentes, ita ut uxorem patris sui aliquis habeat sibi concubinam, &  
priuignus cum nouerca congregatur, quod crimen Hippolytus  
in Phædra detestatus est; haec, inquam, cum partim scripsisset,  
partim insinuasset Apostolus, subjunxit: Et vos inflati estis, dum  
superbis vestris contentionibus occupati, non curatis, ut tanti  
incestus reus è cœtu vestro expellatur. Ait enim: Et non magis  
luctum habuistis, ut tollatur de medio vestrum, qui hoc opus fecit.  
Ego quidem absens corpore, praesens autem spiritu, iam judicavi, ut  
praesens, eum quis sic operatus est, in nomine Domini nostri Iesu Christi,  
congregatis vobis, & meo spiritu, cum virtute Domini nostri Iesu Christi  
traderem huiusmodi satana in interitum carnis, ut spiritus saluus sit in die  
Domini nostri Iesu Christi. Itaque Paulus, tamquam Pastor &  
Episcopus vigilans Ecclesiæ, judicauit, seu statuit, in nomine, hoc  
est, auctoritate & vice Christi, ut in publica Corinthiorum con-  
gregatione fornicarius ille excōmunicaretur, & traderetur satanæ  
qui extra Ecclesiam regnat, ibique solet excōmunicatos non solum  
in anima, verum etiam in corpore affligere. In anima quidem, quia  
excommunicati extra societatem Christi & Ecclesiam, ejecti que  
orationibus, suffragijs, sacrificijs, Sacramentis, Dei protectione,  
cura Pastorali priuantur, & ita tyrannidi atque incurribus dia-  
boli, cuius regnum est extra Ecclesiam, exponuntur, ut in eos  
magis, quam ante grassetur, eosque in omne malum impellat. In  
corpore autem, quia ita in interitum carnis traduntur, ut agri-  
tudine corporis, vulneribus, aut plagiis eos maceret satanas, ut  
caro eorum atteratur, carnisque vigor intereat. Nam in pri-  
mitiu

Ita S. Augu-  
stin. lib. 3.  
contr. epist.  
Parmen. c. 2.  
& S. Hieron.  
ep. 1. ad He-  
liodor.

mitia Ecclesia, ut docet Theodoretus, ex maiorum traditione Theodoret.  
excommunicati diabolo traditi, etiam ab eo corporaliter fuere <sup>1. Cor. 5. 5.</sup>  
vexati, & quasi possessi. Exempla crebra sunt in vita Patrum. S. <sup>& 1. Tim. 1.</sup>  
Ambrosius quemdam satanae tradidit, quem dæmon eodem <sup>20.</sup>  
momento abripiens, discerpere cœpit. Qua de causa Domi-  
nus Apostolis immundorum spirituum tradidit potestatem, non  
solū, ut eos expellerent, sed etiam (ut discerent homines  
excommunicationem timere) immitterent ad corpus diuexan-  
dum. Theodoreti verba sunt: *Eos tradit diabolo, non ut bonorum magistro, sed ut seruo carnificis;* & ideo non dixit, ut eos doceret, sed ut <sup>Theodoreti. 1.</sup>  
*deceantur non blasphemare.* Ab Ecclesiastico enim corpore separati, &  
divina gratia nudati, ab aduersario crudeliter flagellabantur, inciden-  
tes in morbos, & difficiles affectiones, & alias calamitates; hec enim  
consuevit inferre hominibus, quoniam & est inimicus, & vltor, ut dicit  
Propheta.

Enim uero etiamsi tales Cypridis mystæ non excommuni-  
centur, sape ob solam effrænam libidinem, sape etiam ob con-  
jugalem intemperantiam, diuina iustitia eos castigante, à dæmo-  
nibus cruciantur. Et quia, qui in matrimonij sunt, omnia sibi  
licere arbitrantur, audiant historiam sacram, quam non est fas  
inter fabulas computare. Angelus Raphaël Tobiæ juniori di-  
xerat, *Saram vnicam opulentii Raguelis filiam illi conjugem*  
deberi. Tunc respondit Tobias, & dixit: *Audio, quia tradita est* <sup>Tob. 6. 14.</sup>  
*septem viris, & mortui sunt: sed & hoc audiui, quia demonium occi-*  
*dit illos.* Timeo ergo, ne forte & mihi hec eneniant: & cum sim uni-  
cus parentibus meis, deponam senectutem illorum cum tristitia ad in-  
feros. Tunc Angelus Raphaël dixit ei: *Audi me, & ostendam tibi,*  
qui sunt, quibus praualere potest dæmonium. *Hi namq; qui coniu-*  
*gium ita suscipiunt, ut Deum a se, & à sua mente excludant, & sua li-*  
*bidini ita vacent, sicut equus & mulus, quibus non est intellectus: ha-*  
*bet potestatem dæmoniū super eos.* Quod bene obseruent conjugati.  
Et multò magis, quicumque extra matrimonium libidinantur.  
Nam, ut ad nouum Testamentum reuertamur, ob hanc caussam,  
Mariam Magdalenam septem dæmonia occuparunt <sup>Quod si Marc. 16. 9.</sup>  
vnicus Asmodæus septem potuit viros occidere, quantum po-  
tuerunt dæmonia septem vnam mulierem cruciare? Narrat Prosper Prosp. lib. de

Psal. 8. 3.

X.

puel-

Hh 3